

Fællesskabets regler for konkurrence skal gælde for alle parterne og Rumænien vil gennemføre lovgivning, der sikrer dette.

Aftalens bestemmelser om økonomisk samarbejde dækker alle sektorer, hvor Fællesskabet og Rumænien har fælles interesse. Det gælder områder som industrielt samarbejde, investeringssamarbejde og beskyttelse, videnskabeligt og teknologisk samarbejde, uddannelse, regional udvikling, miljøspørgsmål, transport og kommunikationsspørgsmål m.m. Et af formålene med det økonomiske samarbejde er at sætte Rumænien i stand til at restrukturere sin økonomi til fuldstændig markedsøkonomi ved udgangen af ti års overgangsperioden.

På det finansielle område fastslår aftalen Rumæniens adgang til støtte på gavevilkår fra EF's eksisterende fond til dette formål (PHARE), samt lån fra Den Europæiske Investeringsbank, EIB. Der er med aftalen endvidere åbnet mulighed for at Fællesskabet i visse situationer kan undersøge mulighederne for at yde makroøkonomisk støtte (betalingsbalancestøtte).

5. I henhold til aftalens bestemmelser om institutionelle forhold skal der oprettes et associeringsråd, der dels skal føre tilsyn med aftalens gennemførelse, dels skal sikre, at aftalen bliver implementeret. Rådet består af medlemmerne af Rådet for De Europæiske Fællesskaber og medlemmer af Kommissionen på den ene side og medlemmer af den rumænske regering på den anden side. Rådet kan på visse områder træffe beslutninger, der er bindende for parterne.

Endvidere vil der blive nedsat et parlamentarisk associeringsudvalg, der har en rådgivende rolle og som vil bestå af medlemmer af Europaparlamentet på den ene side og medlemmer af det rumænske parlament på den anden side.

6. En interimsaftale mellem EF og Rumænien, der vedrører de områder af aftalen, som henhører under Fællesskabskompetencen, hvilket vil sige de handelsrelaterede spørgsmål, trådte i kraft den 1. maj 1993. Den ventes at forblive i kraft indtil ikrafttræden af Europaaf-talen.

7. Det bemærkes, at Det europæiske Råd på sit møde i København i juni 1993 traf en række beslutninger, der udbygger de med de 6 central- og østeuropæiske lande (Polen, Ungarn, Rumænien, Bulgarien, Tjekkiet og Slovakiet) indgåede associeringsaftaler inden for rammerne af disse. Det europæiske Råd besluttede bl.a., at de associerede lande i Central- og Østeuropa, som måtte ønske det, kan blive medlemmer af Den Europæiske Union. Endvidere blev det besluttet at udvide den politiske dialog ud over det i associeringsaftalerne forudsatte, ligesom der blev givet yderligere markedsindrømmelser. Disse yderligere indrømmelser indebærer, at etableringen af frihandel mellem Fællesskabet og de seks associerede lande på en række områder vil ske tidligere end oprindeligt forudsat i associeringsaftalerne.